

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

4.3.2009

B6-0108/2009

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Rådets og Kommissionens redegørelser

jf. forretningsordenens artikel 103, stk. 2

af Francis Wurtz, Ilda Figueiredo, Helmuth Markov og Kyriacos Triantaphyllides

for GUE/NGL-Gruppen

om bidrag til forårstopmødet i 2009 i forbindelse med Lissabon-strategien

Europa-Parlamentets beslutning om bidrag til forårstopmødet i 2009 i forbindelse med Lissabon-strategien

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. juli 2005 med titlen "En fælles indsats for vækst og beskæftigelse: Fællesskabets Lissabon-program" (KOM(2005)0330),
- der henviser til gennemførelsen af Fællesskabets Lissabonprogram 2008 - 2010 (KOM(2008)0881),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om den eksterne dimension af Lissabon-strategien for vækst og beskæftigelse (KOM(2008)0874),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om gennemførelse af strukturreformerne i Lissabonstrategien i forbindelse med den europæiske økonomiske genopretningsplan (KOM(2009)0034),
- der henviser til de 27 nationale Lissabonreformprogrammer, som medlemsstaterne har forelagt,
- der henviser til forretningsordenens artikel 103, stk. 2,

Følgerne af neoliberalismen: forværring af de sociale og økonomiske vilkår

1. understreger, at EU lider under stigende fattigdom, usikre ansættelsesforhold og uligheder, en situation, som kunne forværres, da de seneste prognoser viser en tendens til recession og en stigning i antallet af arbejdsløse på omkring 3,5 mio. i 2009;
2. minder om, at den stigende fattigdom, de usikre ansættelsesforhold og ulighederne ligger forud for den tiltagende økonomiske og finansielle krise; afviser derfor alle forsøg på at bruge den nuværende økonomiske krise som begrundelse for de nuværende sociale og økonomiske vilkår;
3. understreger, at denne krise ikke kun viser, at højrefløjspolitikken, den dominerende neoliberale fundamentalisme og det dertil hørende politiske program er en fiasko, og at den er ude af stand til at løse arbejdstagernes og borgernes problemer, men også, at den er et hårdt slag mod myten om den triumferende kapitalisme;
4. fordømmer og forkaster EU's forsøg på at mystificere de virkelige årsager til krisen og frifinde ikke blot selve det kapitalistiske system men også fralægge sig sit eget ansvar; understreger i denne forbindelse den fortsatte politik med fremme af finansiell deregulering, liberalisering af markeder og privatisering af offentlige tjenesteydelser, liberalisering af verdenshandelen, deregulering af arbejdsmarkedsforholdene og undergravning af arbejdstagernes rettigheder, som nedfældet i Lissabonstrategien og i den europæiske beskæftigelsesstrategi; der henviser til, at disse politikker, der fremmer de

store økonomiske og finansielle gruppers akkumulering af et kolossalt udbytte, bidrager til dannelsen af omfattende monopoler og forværrer arbejdstagernes og borgernes levevilkår;

5. understreger, at den nuværende kapitalistiske krise indebærer alvorlige farer for en forværring af de økonomiske og sociale problemer, som ikke kan og ikke må undervurderes;
6. bemærker, at den seneste udvikling i de enkelte stater og på internationalt plan viser, at krisen fortsætter, selv om der er blevet stillet mio. af euro og dollar til rådighed for at redde det finansielle system, og at udsigterne til en omfattende økonomisk recession stadig ligger som mørke skyer i horisonten; påpeger endvidere, at virkeligheden viser, at foranstaltninger til rekapitalisering af det finansielle system ikke er tilstrækkelige, og at der hurtigst muligt bør iværksættes foranstaltninger til bekæmpelse af årsagerne til krisens opståen, eftersom det ikke kun er en finansiell krise;
7. påpeger, at de foranstaltninger, som var et resultat af Rådets seneste møde i december 2008, langt fra er en hensigtsmæssig reaktion på de årsager, der ligger til grund for den nuværende krise; minder om, at den såkaldte europæiske økonomiske genopretningsplan fortrinsvist skal finansieres af de enkelte medlemsstater, hvilket illustrerer, hvad der forstås ved den såkaldte "europæiske solidaritet";
8. beklager endvidere, at Rådet og Kommissionen - i overensstemmelse med Business Europe - går ind for at udnytte den nuværende situation til at styrke de samme politikker som nedfældet i Lissabon-traktaten, der gav anledning til spekulation og øget udnyttelse, og som er oprindelsen til denne krises ekstraordinære omfang; der henviser til, at fortalere for sådanne politikker nu arbejder på at sikre, at alting i alt væsentligt forbliver uændret;
9. finder det uacceptabelt, at det under påskud af den kommende krise altid forventes af arbejdstagere, små erhvervsdrivende, landmænd, pensionister, unge og kvinder, at de bringer store ofre; bemærker, at man, hvis man fortsætter på denne måde, vil bidrage yderligere til krisen;

For et Europa med beskæftigelse og rettigheder og for forbedring af arbejdstagernes og borgernes levevilkår

10. genbekræfter sit løfte om et Europa med samarbejde, sociale fremkridt og lighed, som fremmer miljø og respekterer demokrati, solidaritet og fred;
11. opfordrer til respekt for ønsket hos borgerne i Frankrig, Nederlandene og Irland, som på demokratisk og suveræn vis forkastede et mere neoliberalt og militaristisk EU gennem deres "NEJ" til "den europæiske forfatning" og til Lissabon-traktaten;
12. anmoder om, at Lissabon-strategien og dens neoliberale agenda hurtigst muligt opgives som et første skridt hen imod det nødvendige brud med de nuværende politikker;
13. understreger, at håndteringen af arbejdstagernes og borgernes problemer og behov ikke bør omfatte mere regulering eller nyudformning af det kapitalistiske system men en kursændring i de makroøkonomiske politikker og beskyttelse af arbejdspladser og arbejdstagernes rettigheder;

14. opfordrer medlemsstaterne til at forsvare deres produktive sektorer og beskæftigelsen; henleder opmærksomheden på de fortsatte rapporter om tab af arbejdspladser i EU, hvilket kræver en hurtig og hensigtsmæssig reaktion;
15. genbekræfter behovet for en alternativ politik, der tager sigte på at forbedre arbejdstagernes og borgernes levevilkår og sikre en rimelig indkomstfordeling, fremme den økonomiske aktivitet, skabe arbejdspladser, styrke statens rolle i økonomien, sætte øget gang i efterspørgslen, stimulere væksten i mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, øge investeringer samtidig med, at der tages hensyn til den enkelte medlemsstats behov og særpræg;
16. opfordrer til, at der på forårstopmødet straks vedtages en "europæisk strategi for solidaritet og bæredygtig udvikling", der er baseret på ovennævnte principper med en ny række økonomiske, sociale og miljømæssige politikker med henblik på at fremme investeringer i:
 - (i) arbejdskvaliteten i alle dens aspekter (løn, stabilitet, arbejdsvilkår og uddannelse) og forbedring af færdigheder for at opnå en højt uddannet og dygtig arbejdskraft,
 - (ii) basisinfrastrukturer og infrastrukturer til fordel for industrien,
 - (iii) offentlige tjenesteydelser for at forbedre deres kvalitet,
 - (iv) en stærk samhørighedspolitik for at fremme den sociale og økonomiske samhørighed,
 - (v) beskyttelse af miljøet og øko-teknologier,
 - (vi) forbedring af arbejds-, miljø- og sikkerhedsnormer samt sociale normer med henblik på at opnå harmonisering for at opnå de højeste normer,
 - (vii) den sociale økonomi,
 - (viii) social beskyttelse for at udrydde fattigdom og bekæmpelse af social udstødelse,
 - (ix) (offentlig) forskning og innovation for at sikre fordele for alle,
 - (x) fremme af kultur, sport og borgernes deltagelse og
 - (xi) afslutning på finansialiseringen af økonomien;
17. mener imidlertid, at stabilitets- og vækstpagten skal tilbagekaldes sideløbende med udarbejdelsen af en beskæftigelses- og vækstpagt, der fremmer offentlige investeringer, øger effektiviteten og fastlægger specifikke økonomiske, sociale og miljømæssige kriterier, der er skræddersyet til hver enkelt medlemsstats særlige behov, og som særligt sigter mod at nedbringe arbejdsløsheden;
18. opfordrer Kommissionen og Rådet til at gå videre i denne retning og udarbejde et europæisk investeringsprogram for en bæredygtig udvikling, beskæftigelse og social integration på mindst 1 % af EU's BNI, som bør suppleres med udarbejdelsen af tilsvarende offentlige investeringsprogrammer i medlemsstaterne for at stabilisere økonomien, imødegå klimaændringer og fremme fuld beskæftigelse med jobs af høj kvalitet og sociale rettigheder;
19. understreger behovet for effektive foranstaltninger, der skal garantere respekt for og styrkelse af arbejdstagernes rettigheder, sikre arbejdstagerne, især kvinder, en ordentlig indkomst, garantere retten til sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, social beskyttelse og fagforeningsfrihed og fremme afskaffelsen af alle former for forskelsbehandling mellem mænd og kvinder på arbejdspladsen;

20. hævder, at det er nødvendigt med direkte foranstaltninger til fremme af øget købekraft for at stimulere efterspørgselen og fremme de økonomiske aktiviteter generelt;
21. opfordrer medlemsstaterne til at vedtage politikker, hvorved lønninger og pensioner forhøjes, og som ændrer den systematiske overførsel af produktivitetsudbyttet til arbejdsgiverne, hvilket vil bidrage til en mere retfærdig fordeling af velstanden, forbedre levevilkårene for arbejdstagere og pensionister og sikre det økonomiske genopsving;
22. henleder især opmærksomheden på de arbejdstagere, der er ramt af arbejdsløshed, og som kræver yderligere og øjeblikkelige foranstaltninger, f.eks. gennem en udvidelse af kriterierne for tildeling af arbejdsløshedsunderstøttelse og varigheden heraf; finder det uacceptabelt, at krisen anvendes som en undskyldning for arbejdsgiverne til at afskedige i tusindvis af arbejdstagere; understreger, at krisen og dens konsekvenser kun kan imødegås gennem en forbedring af den offentlige velfærd; opfordrer medlemsstaterne til at styrke statens sociale funktioner og de sociale sikringsordninger, øge offentlige investeringer i udstyr, navnlig i børnehaver og alderdomshjem, udvikle en boligpolitik, som garanterer alle ret til en bolig, beskytte og udvikle det offentlige sundhedsvæsen og udbygge de offentlige skoler;
24. understreger betydningen af at styrke de offentlige sociale sikringsordninger, som også er afhængige af bedre lønninger; understreger, at pensionsfonde, især erhvervspensionsfonde, ikke må have lov til at investere i finansielle produkter, som f.eks. hedgefonde og privat egenkapital, som medfører systemiske risici, fordi sådanne fondes konkurs vil få negative følger for pensionsrettighederne;
25. opfordrer også Rådet til at fastlægge et ambitiøst mål og mindske fattigdommen og antallet af "fattige arbejdstagere"; understreger, at dette kræver en kombination af bedre lønninger og adgang til gratis, kvalitative og almennyttige offentlige tjenesteydelser;
26. bekræfter sin modstand mod forslaget til direktiv om arbejdstiden og opfordrer til, at dette forslag trækkes tilbage; opfordrer endvidere Rådet til kraftigt at støtte arbejdstidsnedsættelse uden lønnedgang og opfordrer medlemsstaterne til at koordinere bestræbelserne på en gradvis nedsættelse af arbejdstiden for på kort sigt at nå målet med en 35-timers arbejdsuge;
27. opfordrer medlemsstaterne til at opgive flexicurity-strategien og vedtage foranstaltninger til bekæmpelse af usikre ansættelsesforhold, såsom at sikre, at der ikke vedtages usikre ansættelsesformer, når der er tale om fast arbejde;

For et Europa med økonomisk, social og miljømæssig fremgang

28. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at styrke deres rolle og intervention i strategiske områder og sektorer af økonomien, især inden for energi, kommunikation og transport, og at indtage en dominerende og stærk position inden for finanssektoren;
29. fremhæver den betydning, som offentlige tjenesteydelser har for fremme af social, økonomisk og territorial samhørighed i EU; understreger, at offentlige strukturområder ikke bør udsættes for konkurrence men snarere bør ejes og forvaltes af offentlige myndigheder, for kun på den måde kan man sikre, at den ydelse, der leveres, er af en vis kvalitet, er tilgængelig og prismæssigt overkommelig, og at der gives garanti for brugernes rettigheder;

30. understreger, at Fællesskabets budget bør anvendes på en sådan måde, at der foretages en prioritering af virkelig konvergens baseret på social fremgang og beskyttelse og fremme af hvert enkelt lands potentiale, en bæredygtig anvendelse af naturlige ressourcer og miljøbeskyttelse med en virkelig økonomisk og social samhørighed som mål;
31. foreslår en nyorientering af målsætningerne for struktur- og samhørighedsfondene for at bidrage effektivt til en mindskelse af de regionale skævheder, fremme økonomisk og social samhørighed og virkelig konvergens og opgive den vedvarende "Lissabonisering";
32. opfordrer forårstopmødet til at undersøge de uudnyttede forpligtelser under udgiftsområde 1 og 2 og vedtage foranstaltninger til at sikre en fuldstændig gennemførelse af struktur- og samhørighedsfondene; anmoder i denne forbindelse om en forhøjelse af fællesskabsmidlerne og til afskaffelse af n+2-reglen og n+3-reglen i disse fonde;
33. foreslår, at der vedtages særforanstaltninger for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, såsom en nedsættelse af energi-, kommunikations- og vejafgifter; erkender, at foranstaltninger til at fremme adgangen til kredit er vigtige, men mener, at det kun vil medføre få ændringer især for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, medmindre købekraften og efterspørgslen hos forbrugerne øges;
34. opfordrer til en ny politik for industriel investering, som drager fordel af de naturlige ressourcer og produktionskapaciteten i hver enkelt medlemsstat;
35. insisterer på at beskytte de produktive sektorer, begyndende med en øjeblikkelig fremadrettet vurdering af de sektorer, der er mest sårbare som følge af krisen; opfordrer til et nyt fællesskabsprogram, som kan støtte og udvikle de produktive sektorer i hver enkelt medlemsstat og dermed bidrage til at skabe beskæftigelse og et økonomisk genopsving;
36. opfordrer til en omfattende reform af den fælles landbrugs- og fiskeripolitik, som sikrer hvert enkelt land fødevarer sikkerhed og suverænitet, fremmer offentlige projekter og støtter mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, kooperativer og lokale myndigheder, og som kanaliserer fællesskabsmidler i denne retning og udjævner regionale skævheder;
37. gentager sin anmodning om oprettelse af en reguleringsramme på EU-plan for at sanktionere flytninger af virksomheder inden for og uden for EU og om foranstaltninger til at standse flytningen af virksomheder, især ved at gøre fællesskabsbistand betinget af en fuldstændig opfyldelse af forpligtelser, såsom beskyttelse af arbejdspladser og lokal udvikling, og for at forhindre multinationale selskaber i fortsat at handle under fuldstændig straffrihed;
38. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå foranstaltninger, hvorved importerede produkter/varer, der anbringes på de indre markeder, underkastes de samme krav som de produkter, der fremstilles i de forskellige medlemsstater;
39. opfordrer til en systematisk overvågning og inspektion af importerede varer og om nødvendigt til vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger;
40. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde en ny international handelspolitik, der gør det muligt for jobskabende industrier og økonomiske aktiviteter at overleve og udvikle sig, at forbedre arbejdsvilkårene, beskytte de sociale rettigheder og udbygge dem yderligere samt beskytte miljøet effektivt;

41. mener, at den seneste fiasko i handelsforhandlingerne i WTO viser, at Den Europæiske Union bør revidere sin politik vedrørende internationale handelsforhandlinger, og opfordrer den indtrængende til at forelægge nye forslag til fremtidige multilaterale handelsforhandlinger med henblik på at vedtage regulerings- og stabiliseringsmekanismer for en retfærdig international handelsordning, der har til formål at tackle globale problemer såsom fattigdom, manglende udvikling og fødevareresuverænit, stærkt stigende fødevarerpriser, epidemier, arbejdsløshed og flytninger af virksomheder, miljødelæggelser og klimaændringer;
42. er enig i, at medlemsstaterne og EU skal træffe klare foranstaltninger og bringe deres afhængighed af fossilt brændsel til ophør og ændre den nuværende ikke-bæredygtige tendens; betoner, at økologisk og social bæredygtighed skal udgøre kernen i EU's og medlemsstaternes programmer for offentlige investeringer; bemærker, at investeringerne bør tage sigte på fremme af vedvarende energier, afkobling af forbindelsen mellem økonomisk vækst og energitilvækst, forbedring af energieffektiviteten og fremme af energibesparelser ledsaget af udvikling og sociale fremskridt;
43. tilskynder medlemsstaterne til at undersøge og vedtage yderligere foranstaltninger til at støtte den endelige bruger og således tilskynde til anvendelsen af grønnere energier og energieffektivitet inden for forskellige områder, som f.eks. bolig, udstyr eller bilparker via fællesskabsstøtte, når den er nødvendig;
44. opfordrer til større støtte til investeringer, som fremmer en nedgang i affald, genbrug og genindvinding af materialer og en mindskelse og behandling af farligt industriaffald og giftigt affald;
45. understreger, at EIB's vedtægt bør tages op til fornyet behandling for at sikre, at den politiske kontrol med EIB foretages af medlemsstaterne, og at dens monetære politik og retningslinjer genbehandles til fordel for en stærk økonomisk vækst og beskæftigelse;
46. glæder sig over EIB's seneste nedsættelser af rentesatsen og opfordrer EIB til yderligere at lempe sin monetære politik for at imødegå den kommende økonomiske nedgang; kritiserer den omstændighed, at nedsættelserne af rentesatsen kom alt for sent til at få større positive virkninger;
47. understreger, at EIB og EBRD skal have de ressourcer stillet til rådighed, der er nødvendige for at foretage en drastisk forhøjelse af deres kreditbevillinger til meget lave rentesatser for små og mellemstore virksomheder, lokale myndigheder og offentlige projekter, økologisk produktion og tjenesteydelser, sociale ydelser og sundhedsydelser, osv. på betingelse af, at disse skaber arbejdspladser af høj kvalitet med sociale rettigheder og rimelige løn- og arbejdsvilkår;
48. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udvikle foranstaltninger til at imødegå familiers voksende gældssætning og hjælpe familier og små virksomheder med at klare bolig- og virksomhedslån, herunder gennem en administrativ fastsættelse af marginer (spredning), provisioner, rentesatser og vilkårene for adgang til kredit;
49. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger for at afskaffe skattely/offshore-finanscentre, at indføre afgift på valutatransaktioner (Tobin-afgift) og børstransaktioner (herunder også "over the counter"-transaktioner) og øge beskatningen af de store økonomiske og finansielle grupper; anmoder Rådet, Kommissionen og

medlemsstaterne om at forpligte sig definitivt til at afskaffe skattely og offshore-aktiviteter på verdensplan;

50. foreslår, at der udvikles en ny international orden inden for rammerne af FN, som skal fremme mere retfærdige og mere afbalancerede økonomiske forbindelser, garantere adgang til fødevarer, vand og energi og sikre bevarelse af disse ressourcer, forbedre levevilkårene og bekæmpe sult, fattigdom og sygdomme; understreger også behovet for at sikre respekt for suverænitet, styrkelse af fred og samarbejde mellem nationer, demokratisering af FN og respekt for FN's charter;
51. påpeger, at dette, selv om der foretages en revision af det internationale monetære og finansielle system, og selv om foranstaltninger til at bekæmpe dollarens privilegier er nødvendige, ikke kan ske via en kunstig styrkelse af euroen på bekostning af EU's svagere økonomier;
52. er enig i, at det finansielle system bør stabiliseres, men mener, at dette kræver klare regler og forpligtelser og en rimelig godtgørelse af de offentlige midler såvel som hensigtsmæssige sanktioner over for dem, der gør sig skyldige i bedrageri og spekulation;
53. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.